

Arrest

nr. 182 239 van 14 februari 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 4 oktober 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 augustus 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 januari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat B. SOENEN en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen hebt u de Iraakse nationaliteit en bent u geboren op 25 juli 1996 in de stad Balad (provincie Salah Ad Din). U bent een soenniet van Arabische origine. U woonde in de Al-Zahraa wijk in de stad Balad (provincie Salah Ad Din).

U werd door het Mehdileger lastiggevalen vanwege uw soennitisch geloof. Wanneer leden van het Mehdileger naar uw kapperszaak kwamen, moest u kosteloos hun haren knippen. Later moest u ook kosteloos de haren knippen van de leden van andere milities zoals Asaib Ahl Al-Haq en Kata'ib Hezbollah. Tijdens deze bezoeken werd u door de militieleden uitgescholden. Op weg naar uw werk werd u eveneens lastiggevalen door gewapende jongeren.

Op 26 augustus 2015 hebt u Irak verlaten. Na een reis van ongeveer twee weken bent u op 15 september 2015 in België aangekomen. Op 28 september 2015 hebt u uw asielaanvraag ingediend.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u uw origineel paspoort neer (d.d. 18/08/2014). Tevens legt u kopieën neer van volgende documenten: uw identiteitskaart (onleesbaar/08/2014), uw nationaliteitsbewijs (d.d. 12/08/2014) en uw woonkaart (zonder afgiftedatum).

Bij terugkeer naar Irak vreest u gedood te worden door de sjiiitische milities.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in de stad Balad (provincie Salah Ad Din) te Irak. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat uw verklaringen betreffende uw herkomst uit Balad niet geloofwaardig zijn. Er werd geconstateerd dat uw geografische kennis van Balad onvoldoende is. Zo werd u gevraagd om een omschrijving te geven van de route van uw huis naar uw school en daarbij te vertellen wat u onderweg allemaal tegenkomt. U deelt alleen mee dat u thuis vertrekt en de nationale weg gedurende 10 minuten rechtdoor volgt. Vervolgens komt u op uw school aan (CGVS, p. 17). U geeft geen spontane en gedetailleerde omschrijving van de weg die u naar school nam. Dat u dit niet kan, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweringen. Een tweede maal gevraagd om te beschrijven wat u op weg naar school allemaal tegenkomt, vermeldt u alleen het heiligdom van Sayed Mohamed (CGVS, p. 17). Het vermelden van een heiligdom dat gekend is onder de bredere bevolking van Irak is onvoldoende om het CGVS te overtuigen van uw herkomst uit Balad. U beschrijft verder geen bijzonderheden of details van uw route die aantonen dat u daadwerkelijk in Balad gewoond hebt. U slaagt er evenmin in om een overtuigende routeomschrijving te geven van de weg van uw winkel naar de marktplaats waar u uw producten kocht. U vertelt enkel dat u de taxi nam en dat de rit ongeveer 20 minuten duurde. Een tweede maal geïnformeerd naar de route die u nam, zegt u enkel dat er maar één route is, zonder hier enige uitleg aan toe te voegen (CGVS, p. 19). U slaagt er zelfs niet in om een begin van een wegbeschrijving te geven.

Zelfs een derde maal gevraagd, zegt u alleen dat u een rechte weg tot aan de marktplaats nam (CGVS, p. 19). Ondanks het feit dat u drie keer om een routebeschrijving gevraagd wordt, kan u zelfs geen

rudimentaire wegbeschrijving geven. Dat tast de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Balad aan. Verder verklaart u dat u een tijdje in Bagdad hebt gewoond en dan bent teruggekeerd naar Balad. Volgens uw verklaringen bent u teruggekeerd naar Balad toen u in het eerste of tweede leerjaar zat (CGVS, p. 10). Dit zou betekenen dat u in 2002-2003 bent teruggekeerd naar Balad. In 2006 vond er in Balad ernstig sektarisch geweld plaats. Volgens uw beweringen was u gedurende deze periode in de stad. Uw verklaringen over dit sektarisch geweld kunnen echter niet overtuigen. U wordt gevraagd te omschrijven hoe u als kind deze periode hebt beleefd. U zegt alleen dat u thuis zat en dat u niet naar school kon gaan (CGVS, p. 12). Dat u niet op een meer doorleefde en gedetailleerde manier over uw leven in deze periode kan vertellen, is niet aannemelijk. Een tweede maal gevraagd om het dagelijkse leven te omschrijven, kan u alleen vertellen dat het moeilijke dagen waren en dat u liever in België op straat slaapt (CGVS, p.12). Dit antwoord kan het CGVS evenmin overtuigen van uw bewering dat u in die periode in Balad zou hebben gewond.. Er wordt u verzocht om te omschrijven wat u in deze periode deed van 's morgens tot 's avonds. U kan alleen zeggen dat u de hele dag thuis zat (CGVS, p. 12). U herhaalt slechts uw eerder antwoord. U kan niet spontaan vertellen over uw leven tijdens het sektarisch geweld in Balad in 2006. Dit gebrek aan informatie over uw persoonlijke situatie tijdens het sektarisch geweld, tast de geloofwaardigheid van uw herkomst aan.

Ook uw verdere beweringen over uw dagelijks leven in deze periode overtuigen niet. Zo beweert u dat u eten kon kopen met het geld dat uw vader gespaard had. Nadat het geld van uw vader op raakte, hebt u geld moeten lenen van uw familie (CGVS, p. 13). Dit antwoord is tegenstrijdig met de informatie waarover het CGVS beschikt dat voedsel er nauwelijks voedsel beschikbaar was door de omsingeling van soennitische rebellen (cfr. "In Balad, ageold ties were destroyed in a second", Washington Post, d.d. 23/11/2006). Met deze informatie geconfronteerd, zegt u enkel dat Balad omsingeld was. Niemand kon de stad in of uit, ofwel ging uw moeder boodschappen doen ofwel uw nonkel (CGVS, p. 13). Dit antwoord verheldert geenszins hoe u, gezien de situatie in Balad op dat moment, aan eten kon geraken. Dat u dit niet kan verklaren ondermijnt opnieuw de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Balad.

U weet evenmin dat het sektarisch geweld in Balad geëindigd is door de tussenkomst van het Iraaks leger. Integendeel, u verklaart zelfs dat de overheid niets heeft gedaan om het geweld in Balad te stoppen (CGVS, p. 13). Gevraagd hoe het geweld in Balad gestopt is, zegt u dat de mensen eerst heel boos werden, dan heel kalm werden en hun eigen weg gingen. Volgens uw verklaringen is het Iraaks leger niet tussenbeide gekomen (CGVS, p. 13). Uw antwoorden verhelderen niet hoe het geweld in Balad gestopt is en zijn bovendien tegenstrijdig met de informatie waarover het CGVS beschikt. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw beweringen over uw verblijf in Balad alweer aangetast. U wordt geconfronteerd met het feit dat het Iraaks leger wel degelijk Balad is binnengetrokken om een einde te maken aan het sektarisch geweld. U antwoordt alleen dat er een politiekantoor is in Balad en dat ze allemaal zijn overgelopen naar het Mehdileger (CGVS, p.13). Uw antwoord verheldert de tegenstrijdigheden tussen uw beweringen en de informatie van het CGVS niet. Er wordt u opnieuw voorgehouden dat de Iraakse overheid wel degelijk het Iraaks leger heeft gestuurd naar Balad. U beweert daarop dat het leger niet is tussenbeide gekomen. De situatie in Balad zou een wraakactie geweest zijn, en de autoriteiten konden niet tussenbeide komen, stelt u (CGVS, p. 14). Wederom kan uw antwoord de tegenstrijdigheid niet verhelderen. Deze elementen doen opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweringen over uw verblijf in Balad.

Uw verklaringen over de problemen die IS (Islamitische Staat) in Balad heeft veroorzaakt zijn evenmin aannemelijk. Zo verklaart u dat Balad door IS omsingeld werd. Gevraagd in welk jaar deze omsingeling gebeurd is, antwoordt u dat het twee jaar geleden is. Gevraagd in welke maand en in welk jaar beweert u dat dit tijdens de ramadan is gebeurd. Opnieuw gevraagd welke maand en welk jaar dat dit is gebeurd, zegt u dat het niet weet. Wanneer u erop gewezen wordt dat u toch moet weten in welk jaar uw stad omsingeld werd door IS, zegt u dat het begin 2015 was (CGVS, p. 15). Later herhaalt u opnieuw dat de omsingeling door IS op het einde van 2014, begin 2015 was (CGVS, p. 16). U wordt erop gewezen dat de ramadan plaatsvond in de maanden juni-juli 2014. U wordt eveneens geconfronteerd met het feit dat deze opmerking tegenstrijdig is met uw eerdere verklaringen dat de omsingeling eind 2014, begin 2015 gebeurde. U zegt dat u alleen kan herinneren dat het na één week ramadan werd. Gevraagd van wanneer tot wanneer de ramadan plaatsvond, antwoordt u dat dat op het einde van het jaar was (CGVS, p. 29). U slaagt er andermaal niet in om uw tegenstrijdige antwoorden te verhelderen. Om die reden wordt weeral de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Balad aangetast.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet veranderen. De identiteitskaart, nationaliteitsbewijs en woonkaart die u in het kader van uw asielverzoek aanbracht zijn

niet van aard deze conclusie te wijzigen. Uit de informatie waarover het Commissariaat-Generaal beschikt, blijkt immers dat de betrouwbaarheid van Iraakse documenten erg gering is. Corruptie is wijdverbreid bij het verkrijgen van documenten. Veel valse Iraakse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Iraakse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Iraakse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Iraakse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. Bovendien kunnen documenten enkel een waarachtig asielrelaas, hetgeen bij u niet het geval is ondersteunen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Balad gelegen in de provincie Salah Ad Din. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Irak kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Balad heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Los daarvan zijn ook uw verklaringen hierover niet aannemelijk.

Om te beginnen kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen betreffende uw beroep als kapper.. Er werd u gevraagd om de kapsels te omschrijven die u knipte. U antwoordt alleen dat u de kapsels die in de mode zijn knipte. Wanneer u gevraagd wordt welke kapsels in de mode waren voor u vertrok, zegt u alleen dat er heel veel verschillende kapsels waren (CGVS, p. 19). Dat u niet kan omschrijven welke kapsels u knipte en alleen vage antwoorden kan geven wanneer u ernaar gevraagd wordt, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw beroep als kapper. Ook wanneer u gevraagd wordt naar uw favoriete kapsel antwoordt u enkel dat u houdt van lang haar (CGVS, p.20). Ook wanneer u gevraagd wordt naar de kapsels die u moeilijk vond om te knippen, beweert u enkel dat u niks moeilijk vindt (CGVS, p. 20). Van iemand die zeven jaar als kapper gewerkt heeft, kan verwacht worden dat hij op een meer gedetailleerde manier over zijn beroep kan vertellen. Dat u er niet in slaagt om in bijzonderheden over uw beroep te vertellen, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw beroep als kapper. Uw verklaringen betreffende uw beroep verliezen verder hun geloofwaardigheid doordat u niet duidelijk kan vertellen waar u uw kappersproducten haalde. Zo zegt u eerst dat u uw producten op de marktplaats van Balad haalde. Gevraagd bij welke winkel u concreet u producten kocht, vertelt u dat u geen winkels kent en dat het vooral uw vader was die de inkopen deed (CGVS, p. 19). Ook wanneer u gevraagd wordt welke de goedkopere winkels op de marktplaats zijn, zegt u dat u de winkels niet kent (CGVS, p 20). Dat u de winkels niet kent waar uw producten vandaan kwamen, is niet aannemelijk en ondermijnt de plausibiliteit van uw beweringen opnieuw.

Uw verklaringen betreffende de bedreiging door de milities kunnen evenmin overtuigen. Wanneer u een eerste keer gevraagd wordt om over uw problemen met de milities te vertellen, zegt u alleen dat ze bij u in de zaak hun haren lieten knippen zonder te betalen en dat ze u lastig vallen (CGVS, p. 22). Wanneer u gevraagd wordt wat er precies gezegd werd als ze in uw zaak kwamen, zegt u dat ze allemaal hetzelfde zeggen en dat ze u soenniet noemen (CGVS, p. 23). Dit antwoord voegt nauwelijks nieuwe informatie toe. U wordt opnieuw gevraagd om in detail een kappersbezoek van de milities te omschrijven. U vertelt enkel dat als een militielid moest wachten, hij met de crèmes speelde en u uitschold voor vuile soenniet. Nadat u zijn haar geknipt had, ging hij weg zonder te betalen (CGVS, p. 23). Ook dit antwoord voegt geen nieuwe informatie toe. Dat u niet op een spontane en gedetailleerde manier over uw problemen met de milities kan vertellen, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw problemen.

U verklaart eveneens dat u ineengeslagen werd. Gevraagd om over dit incident te vertellen, kan u alleen zeggen dat u door gewapende jongeren, die alcohol drinken werd uitgescholden op weg naar uw werk (CGVS, p. 26). U beweert eerst ineengeslagen te worden door de milities (CGVS, p. 25-26). Wanneer u om meer informatie gevraagd wordt, beweert u dat u wordt uitgescholden door jongeren (CGVS, p. 26). U kon ook niet in detail vertellen over het incident waarbij u geslagen zou zijn geweest (CGVS, p. 26). Dat u uw beweringen niet kunt toelichten wanneer u om meer informatie gevraagd wordt, tast de geloofwaardigheid van uw beweringen nogmaals aan. Daarbij moet nog opgemerkt worden dat uitgescholden worden, hoe verwerpelijk ook, niet voldoende zwaarwichtig is om als een daad van vervolging (zoals bepaald in de vluchtelingenconventie) beschouwd te worden. Het kan evenmin beschouwd worden als ernstige schade (zoals bedoeld in de definitie van de subsidiaire bescherming). Is niet aannemelijk. uitgescholden worden door jongeren is bovendien geen grond om u de vluchtelingenstatus toe te kennen.

Tijdens uw gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) hebt u verklaard dat u door de milities met de dood werd bedreigd en dat de milities bedreigd hebben om u uit het gebied te gooien (vragenlijst

CGVS, nr. 5). Wanneer u gevraagd werd om over uw redenen te vertellen om Irak te verlaten, vermeldt u deze elementen echter niet (CGVS, p. 22). Dat u hierover niet spontaan vertelt, doet afbreuk aan de oprechtheid van uw asielrelaas. Wanneer u op uw verklaringen bij DVZ gewezen wordt, antwoordt u alleen dat u nooit gezegd hebt dat ze u uit het gebied willen gooien. U zegt dat als u met hen zou discussiëren, zou u niet in het gebied blijven (CGVS, p. 25). Dit antwoord kan het verschil tussen uw verklaringen bij de DVZ en op het CGVS niet verhelderen. Zo wordt de geloofwaardigheid van uw beweringen eens te meer op de helling gezet. Ook uw beweringen over de bedreiging van de milities houden geen steek. Gevraagd wanneer u met de dood bedreigd werd, zegt u dat u dat niet meer weet. Het zou tijdens de incidenten gebeurd zijn. Ernaar gevraagd kan u niet verduidelijken welke incidenten u bedoelt. U zegt enkel dat er veel incidenten geweest zijn. Wanneer u erop gewezen wordt dat u duidelijke en specifieke verklaringen dient af te leggen, kan u alleen zeggen dat u geen datums weet. Er wordt u zelfs een vierde maal gevraagd of die doodsbedreigingen een lange tijd voor uw vlucht waren of kort ervoor, antwoordt u niet lang en niet kort ervoor (CGVS, p. 25). Dat u zelfs niet bij benadering kan vertellen wanneer u met de dood bedreigd werd, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweringen. Redelijkerwijze mag immers verwacht worden dat dergelijke ernstige bedreiging zodanig in uw geheugen gegrift zou staan dat u enige aanduiding van het tijdstip zou kunnen geven. Gevraagd hoe de militieleden u precies met de dood hebben bedreigd, zegt u dat u nooit letterlijk met de dood werd bedreigd maar dat de milities dat insinueerden door hun gedrag (CGVS, p.25). Dat u eerst beweert niet meer te weten wanneer u met de dood werd bedreigd en later verklaart niet expliciet met de dood bedreigd te zijn geweest, is niet consistent. Ook hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas aangetast.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Irakezen binnen Irak verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de actuele plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Irak is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Irak is voorts onontbeerlijk om uit te sluiten dat een asielzoeker ingevolge een verblijf in een derde land en dit voor de indiening van een asielaanvraag overeenkomstig artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet, aldaar een verblijfsrecht dan wel reeds een vorm van humanitaire bescherming genoot. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Iraakse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/ of feitelijke herkomst uit Irak.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Irak of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Irak een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoekspllicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept is toegevoegd aan uw administratief dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in wat zich aandient als een enig middel de volgende schendingen aan: “Schending van het artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet; Schending van het art. 62 van de Vreemdelingenwet – schending van de materiële motiveringsverplichting; Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; Schending van de zorgvuldigheidsverplichting; Schending van het redelijkheidsbeginsel”.

Verzoeker argumenteert dat uit zijn verklaringen blijkt dat hij wel degelijk afkomstig is uit de regio Balad.

Met betrekking tot de wegroute naar school verwijst verzoeker naar zijn verklaringen. “Verzoeker antwoordt telkens op de vragen. Indien de commissaris generaal meer informatie had gewenst, had hij moeten duiden dat verzoeker meer informatie moest geven. Het was aan het Commissariaat-generaal hier om verder uitleg te vragen, want het is op de schouders van het CGVS dat een onderzoekspllicht rust.”

Verzoeker verwijst naar zijn verklaringen inzake de route naar de markt.

Met betrekking tot de vermeende onvoldoende gesubstantieerd verklaringen van verzoeker betreffende het sektarisch geweld benadrukt verzoeker dat hij toen 10 jaar oud was en stelt hij: “Deze antwoorden zijn de uiting van de beleving van een 10-jarig kind in 2006-2007”.

Met betrekking tot de door hem voorgelegde documenten stelt verzoeker:

“Heel de beslissing is gestoeld op het feit dat er geen geloof wordt gehecht aan het feit dat verzoeker afkomstig is van Balad. Dit is uitermate opmerkelijk, nu verzoeker originele identiteitsdocumenten voorlegt, waaruit zijn herkomst blijkt.

Het Commissariaat-generaal volhardt telkens in haar argument van fraudeleuze documenten afkomstig uit Irak. Niemand krijgt hier het voordeel van de twijfel. Straffer nog, het Commissariaat-generaal doet geen moeite om het zelf na te gaan of het authentieke documenten betreft.

Verzoeker legt zijn identiteitskaart, nationaliteitsbewijs en woonstkaart voor. Hieruit blijkt duidelijk dat verzoeker afkomstig is van Balad. De provincie Salah Ah Din wordt dermate onveilig beschouwd dat een subsidiaire bescherming op zijn plaats is. Indien het Commissariaat-generaal niet overtuigd is van verzoeker, is het een klein moeite om zijn documenten naar authenticiteit na te gaan.

Verzoeker benadrukt nog eens de gevaren in Balad, waar IS en de milities strijden om het grondgebied.”

Inzake zijn beroep als kapper verweert verzoeker zich als volgt:

“Dus volgens het Commissariaat-generaal is verzoeker te vaag.

Ook hier is het de taak van het Commissariaat-generaal om verder te vragen. Verzoeker acht voldoende geantwoord te hebben.

Opmerkelijk is wel dat het Commissariaat-generaal hier lang haar niet ziet als een favoriete haarstijl. Verzoeker staat verteld dat het Commissariaat-generaal dit als ongeloofwaardig acht.

Verder lijkt het Commissariaat-generaal zich vooral te focussen op de informatie die verzoeker niet gaf, maar gaat ze voorbij aan de informatie die verzoeker wel heeft aangereikt.

Zo werd verzoeker ook bevraagd omtrent de verschillende producten en de prijzen die gehanteerd werden. Zoals elke kapper kon verzoeker dit kort en krachtig beantwoorden. Zie pagina 20 van het verhoor.

Toch wordt dit niet afdoende in overweging genomen”.

Met betrekking tot dreiging door de milities stelt verzoeker dat hij heeft geprobeerd de problemen met de milities te schetsen door te tonen hoe het is afgelopen met zijn vrienden in dezelfde wijk. Het Commissariaat-generaal had hier geen oor naar. *“Verder beweert het Commissariaat-generaal dat verzoeker vaag is geweest wat betreft de dreiging van de milities. Nochtans heeft verzoeker alle vragen beantwoord. Op pagina 25 en 26 verduidelijkt verzoeker alle vragen. Op pagina 27 vraagt het Commissariaat-generaal waarom verzoeker bepaalde zaken niet eerder had vermeld bij Dienst Vreemdelingenzaken.”*

Verzoeker verwijst naar de veiligheidssituatie in Balad. *“Nu verzoeker in huidig verzoekschrift heeft aangetoond dat de commissaris-generaal onterecht meent dat hij niet van Balad is, dient hij op zijn minst de subsidiaire beschermingsstatus te krijgen.”*

Ondergeschikt verzoekt verzoeker de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar de Commissaris-Generaal omdat de beslissing niet gestoeld is op alle actuele informatie en de beslissing niet is gebaseerd is op een grondig onderzoek.

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit de regio Balad. Bijgevolg kan hij volgens verweerder dan ook niet geloofwaardig maken dat hem aldaar feiten zijn overkomen die aanleiding kunnen geven tot de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit of de voorgehouden regio van herkomst van de verzoeker, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van verzoeker. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoeker.

Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoeker daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Te dezen wordt vastgesteld dat verzoeker geen kennis blijkt te hebben van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving. Verzoeker (i) kan de weg naar de school niet nader duiden, (ii) kan de route van zijn vermeende kapperszaak naar de souk niet omschrijven (gehoor, p.19), (iii) is niet in de mogelijkheid om de situatie en levensomstandigheden in 2006 – tijdens het hoogtepunt van het sektarisch geweld – enigszins concreet te omschrijven, (iv) legt zeer vage verklaringen af over de wijze waarop IS Balad zou hebben ingenomen (gehoor CGVS, p.14) noch kan hij de aanval door IS correct situeren ten aanzien van de ramadan (v) die zich het profiel aanmeet van haarkapper en dit zeven jaar zou hebben gedaan tot voor zijn vertrek (gehoor, p.17) kan niet omschrijven welke haarproducten hij kocht, in welke winkels hij deze aankocht (gehoor, p.19) of welke winkel goedkope prijzen had (gehoor, p.20) noch kon hij vertellen hoeveel klanten hij gemiddeld dagelijks of wekelijks had (gehoor, p.18). Voormelde elementen behoren tot verzoekers directe leef- en werkomgeving; de vaststelling dat hij hieromtrent geen aannemelijke verklaringen aflegt ondergraaft de geloofwaardigheid van zijn verklaringen inzake zijn voorgehouden regio van herkomst alsook zijn vermeende beroepswerkzaamheden.

Voormelde elementen uit de bestreden beslissing vinden steun in het administratief dossier. Verzoekers verweer dat verweerder niet genoeg heeft doorgevraagd vindt geen steun in het dossier. Evenmin kan de verwijzing naar zijn jonge leeftijd in 2006 aangenomen worden aangezien de gebeurtenissen in 2006, zelfs (of zeker) vanuit kinderogen een grote indruk moeten hebben gemaakt zodat hierover wel degelijk nuttige verklaringen kunnen worden verwacht. De loutere verwijzing naar zijn verklaringen is niet dienstig ter weerlegging van de motiveringen die werden gebaseerd op deze verklaringen.

De waarachtigheid van zijn relaas kan evenmin worden hersteld door de loutere verwijzing naar zijn bijgebrachte identiteitsdocumenten. De bestreden beslissing stelt dienaangaande terecht vast dat de betrouwbaarheid van Iraakse documenten erg gering is. Corruptie is immers wijdverbreid bij het verkrijgen van documenten en veel valse Iraakse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Iraakse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Iraakse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Iraakse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. De vermeldingen op de identiteitsdocumenten kunnen geen afbreuk doen aan verzoekers verklaringen waaruit blijkt dat hij niet aannemelijk maakt dat hij gedurende zeven jaar voor zijn vertrek in Balad werkzaam zou zijn geweest als kapper.

Verzoeker maakt niet aannemelijk afkomstig te zijn uit de regio Balad, derhalve kan geen geloof gehecht worden aan de redenen die hij aanhaalt ter verantwoording van zijn vertrek. Gelet op de voorgaande vaststellingen is zijn kritiek op de motivering inzake de dreiging door de milities een kritiek op een overtoollig motief.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet loopt, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst en algemene rapporten niet volstaan. Hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker zijn recente afkomst uit Balad niet aannemelijk kon maken gelet op zijn beperkte kennis. Verzoeker maakt hierdoor zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk. Aangezien het bijgevolg vrijwel onmogelijk is een correct beeld te krijgen van verzoekers (recente) verblijfplaatsen en leefsituatie de laatste jaren is het dienvolgens evenzeer onmogelijk een correct beeld te krijgen van een eventuele nood aan subsidiaire bescherming.

Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoeker voor zijn komst naar België te speculeren, noch of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet. Dit geldt des te meer verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het CGVS-gehoor en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien februari tweeduizend zeventien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS